

Vostè és oceanògraf. En què consisteix la seva feina?

—De formació, sóc enginyer electrònic i de comunicacions. Però fa anys vaig començar a treballar a la universitat com a personal laboral de laboratori amb un grup que es dedica a l'oceanografia. Em va agradar i m'he dedicat tota la vida a la instal·lació d'aparells per estudiar el mar. He estat amb la Universitat Politècnica de Catalunya i amb la Universitat de les Illes Balears, des d'on he participat en projectes que m'han marcat, en especial alguns viatges a l'Antàrtida.

—Ha marcat la seva poesia la relació que té amb el mar?

—Una de les coses que més m'agraden de l'oceà és que, quan el mires, és tot blau i no veus gran cosa més enllà de les onades. Això fa que hi hagi d'haver un esforç molt gran d'intel·ligència i d'imaginació per explicar el que hi passa. Aquest esforç d'intel·ligència especulativa m'agrada, i crec que està lligat amb la poesia.

—Cap poema del llibre porta títol i, si bé es poden llegir autònomament, funcionen com a parts d'un tot. Quins diria que són els eixos temàtics del conjunt?

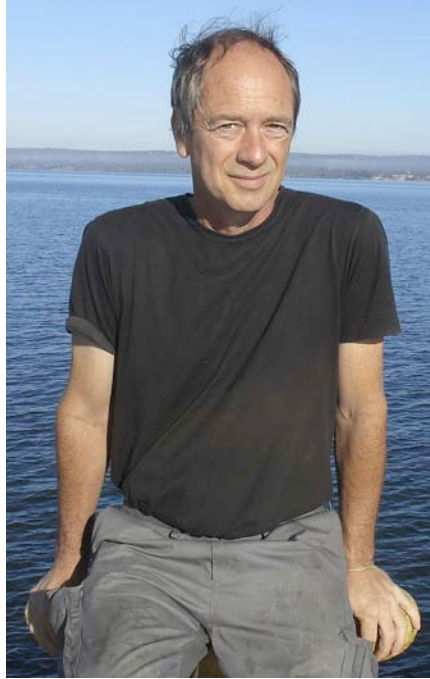
—És una mica mal de dir... Potser podríem dir que el tema del llibre és la relació amb la realitat que ens envolta a través d'una paraula estètica que construeix un sentit, o que ho intenta, o que especula sobre un sentit.

—Com a poeta, manté una relació tortuosa, de pugna, amb el llenguatge?

—Potser. Tortuosa no ho crec, no. Jo no tinc el do de la improvisació a l'hora d'escriure. Vull dir que haig de treballar molt els poemes per donar-los per enllestits.

—Ho dic per alguns trets formals recurrents: versos de final abrupte, paraules tallades per la meitat...

—Un poema és un objecte estètic. En la mesura que m'agrada mirar-lo, també m'agrada trobar-hi coses noves, forçar-lo, tallar-lo, buscar-li una altra cara. Que no sigui tot una cosa òbvia. Amb el recurs de tallar les paraules, jo no em sento incòmode, ni crec que sigui violent. El que

Joan Puigdefàbrega

«Jo no lluito contra el llenguatge, més aviat em deixo portar per ell»

Joan Puigdefàbrega (Saragossa, 1967) és oceanògraf i poeta. 'Deshora' (Edicions 62) és el seu últim llibre, i va ser guardonat amb el quinze premi de poesia Sant Cugat a la memòria de Gabriel Ferrater.

Deshora

JOAN PUIGDEFÀBREGA

Edicions 62
Barcelona, 2017
87 pàgines

faig és construir petites unitats de so que queden més fàcilment al descobert que si posés tota la paraula junta. A més, hi ha molta poesia tradicional que també talla les paraules, o que obliga a una accentuació que no és l'habitual en el parlar.

—Més que expressar violència, és una manera d'alliberar el discurs?

—Per a mi és alliberar el discurs, sí, encara que cada lector ho agafa com vol. Però per a mi no és violent, no. Jo no lluito contra el llenguatge, més aviat em deixo portar per ell. Ni tan sols en termes de ritme no em sembla un recurs violent. Tallar una paraula al final d'un vers i arrencar-la de nou al principi del següent crea un ritme entrebancat, però és un ritme.

—La seva poesia basa la seva força més en la indagació intel·lectual que no pas en la plasticitat de les imatges.

—És cert. Quan començava a escriure els poemes, desconfiava una mica de la metàfora fàcil i de les imatges a dojo que de vegades es troben als llibres de poesia. Trobar una imatge justa és difícilíssim, per això volia limitar-ne la quantitat, evitar una certa arbitrarietat del llenguatge.

—Les pedres són omnipresents al llibre, i sovint són el pretext per emprendre una reflexió metalingüística.

—El meu pare era geòleg i, de petits, els fills l'acompanyàvem al camp a mirar pedres. Per a mi la pedra no és una cosa que et tiren al front, sinó que és un element quotidià. A més, m'interessa la relació entre l'escriptura i els signes que de vegades hi ha en fòssils i minerals. L'impuls dels humans de llegir les pedres el comparo amb el de llegir-nos a nosaltres mateixos i la nostra relació amb el món. Podem llegir el món, els humans, o bé el món discorre pel seu costat sense cap mena de diàleg amb nosaltres?